

Og husker du ikke den lystige tid,

1.

Og husker du ikke den lystige tid,
når i Kjøbenhavn
vi kvæged os efter Dagens Slid
i Fader Evans Favn!
hvem var det da, der ved Gilderne drak
de allerfleste Glas?
KRIGSRÅD.
åh det var jo dig!
PRÆST.
Nej sikken en Snak,
for det var sgu Mads.

2.

Og husker du, når vi om Middagen sad
hos Madam Fris
og åd vor For- og vor Eftermad
til allerbilligste Pris:
hvem var det da der, som gjorde især
med Opvartningspigerne Fjas?
KRIGSRÅD.
åh det var jo dig!
PRÆST.
Nej gu var det ej!
for det var jo Mads.

3.

En Aften som fuld han på Langebro gik
med dinglede Krop,
til Vægteren pøb og på Stigen fik
ham praktiseret op.
Men han sprang af Stigen -
KRIGSRÅD.
Og rendte sin Vej
forbi Prinsens Palads.
PRÆST.
Var det også mig?
KRIGSRÅD.
Nej vist var det ej!
PRÆST.
Nej det var sgu Mads.

4.

PRÆST.
Ja, Mads han var en fortræffelig Mand
til Løjer og til Sjøv,
han flyttede Skilter og råbte Brand
om Natten, mens Vægterne sov.
KRIGSRÅD.
Men så fik han Prygl, så det var en Gru -
PRÆST.
Ja på Hauserplads!
åh jeg kan grine min Mave itu,
når jeg tænker på Mads.

Tekst: C. Hostrup 1818-1892
Musik: F.L.Ae. Kunzen 1761-1817 "Eropolis"
(Friedrich Ludwig Aemilius Kunzen)